

סמון ימני

אן לימני

לדפוק ולזרוק

המלצת השבוע: בין שלל הדיווחים על כנס התע"מולה האש"ף בניירורק, בהשתתפות של שמאלנינו המנוצלים, התעלה צדוק יחזקאלי מיריעות אחרונות של סוף-השבוע. שווה לפתוח שוב את העיתון ולק"רוא, כיצד היורד דיוויד ברוזה עומד על הבימה חסר-אונים, בעוד ההמונים הפלסטינים זועקים ב"אכסטה ואת השר, לחזור לשכונותינו", שהחליף את "יהיה טוב" הברזואי.

לקרוא כיצד הונפו אגרופים פלסטיניים אל על, בעוד הישראלים חומקים בבושת-פנים מהאולם, או משפלים מבטיהם לרצפה, ופוכרים אצבעותיהם בשתיקה עצבנית, לצלילי ה"בילאדי בילאדי" הרו"עמים.

מומלץ לקרוא על הצטרפות השמאלנים, כאשר עמדו מול האמת הפלסטינית שהוטחה בפניהם בג' לוי, של "כל פלסטין משוחררת ודמוקרטית", וכיצד יוסי שריד הופך לסמן ימני אחוזת-זית בכנסת-הת"המות פלסטיני בניירורק.

ועצוב לקרוא כיצד הפכו "שליחי המיצועה" היש"ראליים לשופר-תעמולה אפקטיבי ביותר של יחי"דות-ההסברה של אירגוני-הטרור, שעל-פי עדותם עד ועידה אומללה זו, "לא יכלו לפלל לחשיפה תיקן שורתית שכזאת בארצות-הברית." ומיד לאחר מכן,

ואילו איתן פרץ מדגניה א', מלווה הקיבוצים הצ"עירים בצפון, קבע נחירות מעל דפי הדף הירוק של על המישר ש"צריך לשנות כיוון. עם נורמות שמוצאים היום בנח"ל, כמו השתמטות, ראש קטן והורדת-פרו"מיל, אין סיכוי לגייס כוחות ומשאבים חדשים לה"קמת ישובים חדשים. הנח"לאים של היום מצביעים ברגליהם. זאת התופעה הבולטת ביותר כיום בנושא הנח"ל, והגיע הזמן סוף-סוף להתייחס אליה."

מי יתן, ויתחילו להבין שם בתק"ם שמי שמסית נגד "התנחלויות" בהר, יתמרקו ישוביו בביקעה. ואם לא ייפסק מסע-ההסתה נגד רעיון ההתיישבות בא"רץ-ישראל כולה, נאלץ לחיות במציאות חדשה באר"צנו, שבה מונופול ההתיישבות שייך לגושי-אמונים, בעוד שמונופול ההתפרקות הופך נחלת התנועות ה"קיבוציות.

השאל החדש

מי שעוקב באחרונה אחרי הכרונות התל-אבי"ביות, המתפרסמות חדשות לבקרים במוספי העיר ומ"קומוניה, מגלה שמאה זמן מתחולל מהפך רעיוני או אולי יותר נכון לכנות זאת שינוי אופנתי, בקרב דיעו"תיהם של מי שנחשבו בשנים האחרונות כגרעין הקשה שתמך אוטומטית בשמאל.

והנה פתאום צעות להן כתבות-צבע על חוג צפון תל-אביבים, היושבים דרך קבע בקפה מילאנו, והיוצ"אים בערב להתחל עם שירי רוק כבד סביב המדורה. צעירים העוטים מעילים שחורים והמצטרפים בחדווה לחוג לקולנוע של "נוער מולדת", וקורצים בעין אש"כנזית משובבת לקוראי עיתון העיר בעמוד השער.

אותם קצוצי-שיער מנוקבי-אוזן, שהיו בטוחים שה"הצבעה לשמאל מהווה חלק בלתי-נפרד מלבושם הש"חור, נראים היום מסתופפים יותר ויותר בקרב חוגים ימניים, ללא מורא, ללא משוא פנים.

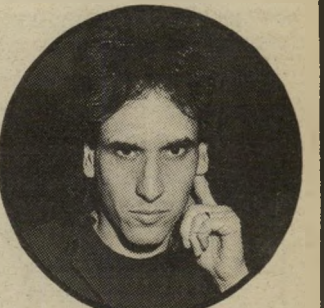
לפעמים נדמה ששיא ה"אינזיות" התל-אביבית, פיסגת האוונגרד המקומי, היא נטילת חלק בפעולות של קבוצות רדיקליות תל-אביביות בצד הימני של האופנוע. ומעניין לראות איך שוכני נרגילה, מתבודדי שניקין ודובריהם בעיתונות התל-אביבית, שנשארו

אלמגור
איך זכה?

אלקאסב
רמי להאמן?

ברזה
יהיה טוב?

הרחק מאחור בשמאל המסורתי, מתבוננים בבהלה בגל הימני הגואה המאיים להציף את בתיהם.

הוסיפו אש"ף-התעמולה כי אין כל טעם להמשיך ולקיים ועידות כאלה, "המטרה הושגה". ממש לדפוק ולזרוק.

יומין P

זהו, הקמפיין של הנאציולוג הידוע דן אלמגור הצליח. החבר'ה כבר סידרו לו ג'וב בתור מנחה בתוכ"נית החדשה 40 שנות הומור, ובכך מנעו אולי את הצטרפותו של דן החביב לבתו, הבונה את ביתה בלונדון הבירה.

ולי נדמה, משום-מה, שאלמגור הזה לא היה זוכה בג'וב החדש, אילו לא מהומת-העניים שיצר בחודש"יים האחרונים.

דן ידע היטב, שהחבר'ה, שאולי כבר שכחו אותו, ייחלצו מיד לעזרתו, אם וכאשר יסתבך בקצת מולי"סיקה שמאלנית משתלמת. הרי הם יודעים להראות לעם ישראל הזה שאט קיקוניה-השמאל פשוט אי"אפשר להחרים, אפילו אם גם רבין רוצה. הרי הוא, דן, לא בימין.

ומי שלא רצה את אלמגור שיבדר קלילות בצבא, יקבל אותו כל שבוע, בסלון בבית, ישר בפרצוף.

מה מעציב?

אחרי הסברו של המאז"ל היוצא של מיפלגת-הע"בודה, עוזי ברעם, על תבוסת המיפלגה בבחירות, שהסתכם במיליון, "לא הצלחנו לשנות את התהליך הדמוגרפי..." לא התפלאתי לקרוא שבוע עבר את היררהווי של יהודה צור בעל המישמר, המדווח לקור"איו הוותיקים בקיבוץ על הנעשה בנהריה, ביום שאח"רי הבחירות המוניציפליות, בזו הלשון: "אתמול, היצר"נית לפחות, לא השתנתה נהריה בכלל. אותם בתי-הק"פה, הפתוחים כבר משעות-הבוקר. אולם מזג-האוויר הסגרירי ואווירת-החורף ציירו, אולי, איזו שהיא עצ"בות על פניהם של יושבי בית-הקפה שליד פינגוויין, שהיררהווי בקול רם איזו דמות תהיה לנהריה עכשיו, ואיך שתנה אופייה כשבראשה יעמוד, בפעם הרא"שונה, ראש-עיר שאיננו אשכנזי, ואינו שייך לתנועת"העבודה. לא ברור מה משני הדברים מעציב את יושבי בית-הקפה יותר..."

ומעניין מה הפרעו שם לצור יותר - התבוסה המיפ"לגתית או הנקודה האשכנזית...?

במדיוה

בארשבע שוכט טוב מדי

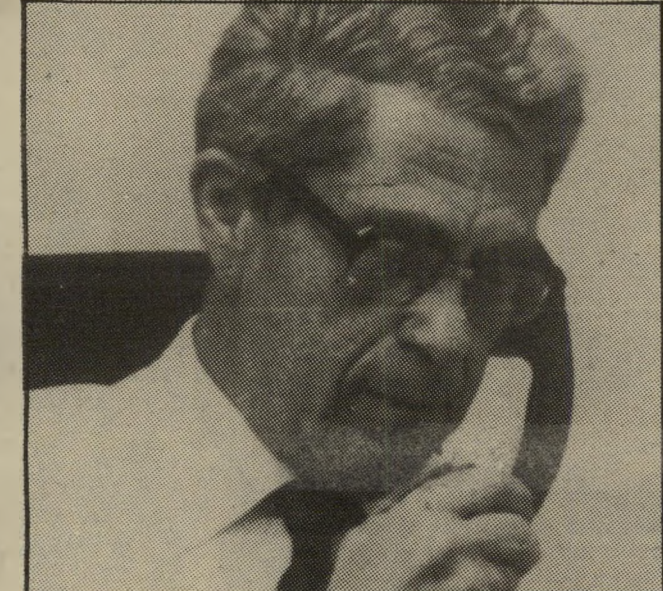
השופט לוי לוקח כל דבר לבב. אחרי שלקה בליבו. פסקי-הדין משתהים במשך שנים. גדי גולן

השופטים, וגם מבין עורכי-הדין בדרום, הביעו את הערכתם כי השופט לוי הוא שופט מוזן מיוחד, יסורי, מעמיק, ופסקי-הדין שלו הם מלאכת-מחשבת של עבודה מישפטית. לזכותו הם מציינים, כי אחרי 26 שנות שרות מישפטי, ולאחר שהגיע לגיל 60, יכול השופט לפרוש לגימלאות, ואילו השופט לוי לא עושה כן בשל מחויבותו למתן פסקי-הדין בעשרות התיקים המישפטיים שכבר הסתיימו. הסיבה העיקרית לעיכוב היא מחלת-הלב שלו ומותה של אחותו ממחלת-הסרטן.

ב-27 בספטמבר 1985 לקה השופט לוי בהתקף-לב. כמה חודשים קודם לכן, לקה אחותו, לוי, מי שהיתה העורכת הראשית של הירחון "במחלת-הסרטן. השופט לוי הת"חיל ללוות אותה באופן אישי בכל הטיפולים הממושכים שעברה בבתי"חולים בתל-אביב ובירושלים. נשיא בית-המישפט והמוזכרות לא הוסיפו לו תיקים, אך אותם שכבר נדונו לפניו נשארו תקועים בלישכתו.

בשנה שעברה לקח השופט חופשה ארוכה, כדי לסיים את כתיבת פסקי"הדין בעשרות התיקים הסיכומיים ניתנו כבר לפני שנים, אך לא עמד במתן החלטות המבוקשות.

בעיות אישיות. אין הציבור מחוייב לתת את הדין על בעיותיו האישיות של השופט לוי, טען פרק"ליט, שהרגיש שהוא אומר את הדברים בכאב עמוק. יש כאן 37 תיקים מישפטיים, שמאחורי כל אחד מהם מס"תתרים אנשים בעלי רגשות ובעיות קשות משלהם. כך, למשל, מדובר גם בשכירים, המצפים לפסיקתו של הש"פ, כדי לקבל כספים שהם מצפים להם שנים. אסור שבעיותיו האישיות של

שופט לוי
מחלת לב, מוח האחות

השופט ימנעו מהם לקבל את הצדק המגיע להם. בבית-המישפט המחוזי בבאר-שבע מרכז השופט לוי את כל הנושא של פשיטות-דגל ופירוק חברות. הוא הש"פ היחיד המטפל בנושא זה.

השופט לוי יכול היה לסיים את הפרשה מבחינתו בהתפטרותו מהמע"רכת, אלא שאינו מעוניין בכך, כשל חששו לנזקים שייגרמו למתדיינים אצלו. אם יתפטר השופט משרותו יפ"רוש לגימלאות, ויווצר מצב שמור יותר בכיתת-המישפט. כל התיקים המחכים אצלו לפסקי-דין יועברו על-ידי הנשיא לשופטים אחרים, שיצטרפו לשמוע את כל התיקים מחדש, כאילו לא החלו בהם בכלל, דבר שיגרום להם לנזק חמור הרבה יותר.

השופט יוסף לוי העדיף שלא להגיב. מנהלת בתי-המישפט ביר"שלים נמסר שהנושא הועבר לאימכ"ר לטיפולו של מנהל-המערכת, השופט מרדכי בך-דרור, הנותן את דעתו לעניין בכל כונד-הראש לבעיה.

ופרקת ופרקת

(לחן עממי)

כשהאמריקאים לוחצים להקפיא את ההתנחלו"יות, התק"ם מהדירן ואף התחילו לפרק התנחלויות. ביום שבו קראו בכיכר-מלכי-ישראל להכניס שמי"נית-ישובים לאש"ף, פירק התק"ם את היישוב חמי"דת שבביקעת-הירדן.

הישוב חמדת, שהוקם על-ידי חיילי-הנח"ל, אוז"רח על-ידי גרעין יתיר, שנשא את שם היישוב "הגוש אמוני" יתיר בהרצברון.